

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 12/22
10.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Неђић, записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Митровића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.165/20 од 15.10.2021. године, у седници већа одржаној дана **10.3.2022. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Митровића и пресуда Вишег суда у Београду К.бр.165/20 од 15.10.2021. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.165/20 од 15.10.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је применом наведених законских прописа и одредби чланова 1, 2, 4, 42, 45, 54, 55 и 63 КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, у коју му се има урачунати време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.8/20 од 15.01.2020. године, а који му се рачуна од 30.01.2020. године, када је лишен слободе, па до 28.08.2020. године, када му је притвор замењен мером забране напуштања стана, као и време трајања мере забране напуштања стана од 28.08.2020. године до 26.02.2021. године, када му је мера укинута. Истом пресудом, а на основу одредбе члана 83 КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног

лечења наркомана која ће се извршити у Заводу за извршење казне и може трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године. На основу одредбе члана 246 став 7 КЗ и члана 87 КЗ, према потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд од 12.06.2019. године, окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 16,89 грама опојне дроге хероин и једна електронска вагица. На основу одредбе члана 264 у вези са чланом 261 и 262 став 2 ЗКП окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем, по прибављању података о њиховој висини.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Митровић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 1 КЗ или га осудити за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ и изрећи му казну блажу по врсти или по мери или пак да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Кжт.бр.14/22 од 13.01.2022. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и првостепену пресуду преиначи у смислу жалбеног предлога јавног тужиоца, а да жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Митровића одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Владимира Митровића, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

- жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Митровића побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП и члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде противречна сама себи и неразумљива, те да у образложењу пресуде нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде. По

мишљењу браниоца, неразумљивост изреке и образложења побијане пресуде састоји се у томе што у изреци, ни у образложењу није наведено шта је конкретном приликом затечено код окривљеног, а шта у возилу и која количина опојне дроге је била намењена даљој продаји, а која личној употреби, јер ни првостепени суд не спори да се ради о дугогодишњем хероинском зависнику.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду неосновани се жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда због наведених битних повреда одредаба кривичног поступка, с обзиром да је изрека побијане пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, јасна и иста садржи сва битна обележја наведеног кривичног дела, а у образложењу пресуде су дати довољно јасни и аргументовани разлози о чињеницама које су предмет доказивања који не садрже никакве нејасноће, нелогичности, нити противречности, па ни оне на које се указује у жалби браниоца окривљеног, због чега су изнети жалбени наводи оцењени као неосновани.

Такође се неосновано жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тако што се истиче да је пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, а која повреда се, по мишљењу браниоца окривљеног огледа у томе што је на основу незаконитог прегледа лица, односно окривљеног АА и возила “Volkswagen Passat” од стране полицијских службеника проистекла потврда о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд од 12.06.2019. године, због чега бранилац сматра да је иста морала бити издвојена из списка, јер се на њој не може засновати судска одлука.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи браниоца окривљеног су неосновани, с обзиром да је преглед окривљеног и његовог возила марке “Volkswagen Passat” од стране полицијског службеника ББ, који је испитан у својству сведока обављен у складу са полицијским овлашћењима - члан 286 ЗКП, тако да не може бити говора о незаконитом доказу, нити потврда о привремено одузетим предметима, коју је окривљени без примедби потписао и чију садржину није оспоравао ни током поступка, представља незаконит доказ, како се то неосновано тврди у жалби браниоца окривљеног.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Митровића оспорава се оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена одбране окривљеног, дата на записнику о саслушању осумњиченог у Полицијској управи за Град Београд дана 12.06.2019. године, јер је према наводима жалбе браниоца окривљени одбрану у овој фази поступка дао у стању смањене урачунљивости, због чега бранилац сматра да записник о саслушању окривљеног у полицији не може бити коришћен као доказ. Надаље се у жалби браниоца окривљеног оспорава оцена налаза и мишљења вештака психијатра др Бранка Мандића, те исказа сведока полицијских службеника ВВ и ББ, тако што се износи сопствена анализа наведених доказа другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу побијане пресуде. С тим у вези, оспорава се и закључак првостепеног суда да је окривљени предметну опојну дрогу хероин, ближе

наведену у изреци побијане пресуде неовлашћено држао ради продаје, а не за сопствену употребу.

По оцени Апелационог суда у Београду неосновано се жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд чињенично стање ближе описано у изреци побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу изведених доказа, а пре свега исказа полицијских службеника испитаних у својству сведока и то сведока ВВ и сведока ББ, потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд од 12.06.2019. године, записника о физичко-хемијском вештачењу НЦКФ од 25.07.2019. године, одбране окривљеног АА дате приликом саслушања у полицији у којој је навео да је предметну опојну дрогу држао ради продаје, те налаза и мишљења вештака др Бранка Мандића од 24.08.2020. године, при којем је остао на главном претресу. Наведене доказе првостепени суд је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљеног, дајући за своја чињенична и правна утврђења из изреке довољно јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд. При том је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао и разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног дату на главном претресу у којој је тврдио да је предметну опојну дрогу држао за сопствену употребу, да је критичном приликом, на путу ка продавници у Ковилову одлучио да дрогу и вагицу сакрије “поред пута” у трави, како му мајка не би пронашла дрогу, налазећи да је оваква одбрана неуверљива, а што је све детаљније образложено на страни 7. побијане пресуде. Првостепени суд је такође правилно поступио када није прихватио тврдњу окривљеног са главног претреса да у полицији није изјавио да продаје опојну дрогу, те да је потписао записник у којем је и то наведено, како му не би био одређен притвор и по савету браниоца, који није био присутан током саслушања, већ је накнадно дошао. Ово стога, јер је на записнику о саслушању окривљеног у полицији констатовано да је био присутан бранилац по службеној дужности који је потписао записник о саслушању, чиме је потврдио своје присуство, а на записнику нису истакнуте било какве примедбе које би указале на незаконито поступање полицијских службеника, којима је, према сопственом казивању предао све предмете које је имао, а из потврде о привремено одузетим предметима произлази да је окривљени исту без примедби потписао.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, по оцени Апелационог суда у Београду, на правилност закључка првостепеног суда да је предметна опојна дрога била намењена даљој продаји, а не за сопствену употребу, без утицаја је навод окривљеног, који је потврђен и мишљењем вештака др Бранка Мандића да је окривљени дугогодишњи хероински зависник, имајући у виду да управо та чињеница додатно указује да окривљени опојну дрогу намењену сопственој употреби, и то у количини потребној за неколико наредних дана, не би крио “у трави”, на месту удаљеном неколико километара од куће. Да је предметна опојна дрога била намењена даљој продаји упућује и то да је иста била размерена у пакетиће појединачних нето маса погодних за даљу продају, а која количина је ближе наведена у изреци побијане пресуде, затим да је пронађен и пакетић са парацетамолом који се уобичајено користи за мешање са опојном дрогом у циљу повећања количине, као и да је окривљени поседовао и вагицу за прецизно мерење, на којој је детектовано присуство хероина, кофеина и парацетамола, те да се ради о лицу које је у време извршења кривичног дела било без запослења.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се оспорава изнети закључак првостепеног суда тако што се истиче да је окривљени предметну опојну дрогу држао за сопствену употребу, те да на то указује и налаз и мишљење вештака др Бранка Мандића из којег је утврђено да се окривљени налазио под дејством психоактивне супстанце хероин и да је био у фази токсикоманске зависности од опојних дрога, без утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљених АА стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је и оглашен кривим.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се у овом делу побија првостепена пресуда тако што се истиче да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, у жалби јавног тужиоца ВЈТ у Београду којом се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, наводи се да првостепени суд није у довољној мери ценио значај отежавајућих околности и то пре свега ранију осуђиваност окривљеног, између осталог и за исто кривично дело у односу на дело за које је у овом кривичном поступку оглашен кривим, као и за истоврсно кривично дело из члана 246а став 1 КЗ, које околности су, по мишљењу јавног тужиоца, морале утицати да се окривљеном изрекне казна затвора у дужем трајању. Надаље се у жалби јавног тужиоца ВЈТ у Београду истиче да је првостепени суд пропустио да као отежавајућу околност цени чињеницу да је окривљени неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу хероин, за коју је опште познато да се ради о веома штетној психоактивној супстанци која тешко нарушава здравље и изазива велику зависност.

Са друге стране, у жалби браниоца окривљеног наводи се да првостепени суд приликом одмеравања казне није узео у обзир све околности које су од значаја на њену висину, те да је пропустио да од олакшавајућих околности цени здравствене прилике окривљеног, односно његову зависност од употребе опојне дроге, као и да му је мајка тежак срчани болесник, а које околности су, по мишљењу браниоца, од утицаја на одмеравање блаже казне.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног су неосновани, с обзиром да је првостепени суд одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, правилно ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, па је тако од отежавајућих околности ценио ранију осуђиваност окривљеног, између осталог и за истоврсно кривично дело, док је нашао да олакшавајућих околности није било, те је правилно поступио када га је осудио на казну

затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, у коју ће му се, сходно одредби члана 63 КЗ урачунати време проведено у притвору и време трајања мере забране напуштања стана, ближе наведене у изреци побијане пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора у наведеном трајању на коју је окривљени АА осуђен сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, како је правилно закључио и првостепени суд.

Жалбени навод јавног тужиоца ВЈТ у Београду да је првостепени суд пропустио да цени као отежавајућу околност чињеницу да је окривљени неовлашћено ради продаје држао опојну дрогу хероин, оцењен је као неоснован, с обзиром да се ради о околности која представља елемент бића кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, тако да ова околност није могла бити цењена и као отежавајућа околност, јер би се радило о двоструком вредновању једне исте околности. С тим у вези, неоснован је и жалбени предлог јавног тужиоца ВЈТ у Београду да се окривљени осуди на казну затвора у дужем трајању, као и предлог браниоца окривљеног за одмеравање блаже казне.

Првостепени суд је правилно поступио када је окривљеном АА изрекао меру безбедности обавезног лечења наркомана, имајући у виду налаз и мишљење судског вештака др Бранка Мандића, која мера ће се извршити у Заводу за извршење казне и може трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године.

Стога је предлог браниоца окривљеног да се наведена мера извршава на слободи, оцењен као неоснован, будући да је окривљени осуђен на казну затвора, па ће се самим тим предметна мера извршити у Заводу за извршење казне.

Такође се неосновано жалбом браниоца окривљеног побија првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, с обзиром да је првостепени суд правилно поступио када је окривљеног на основу одредбе члана 264 ЗКП у вези са чланом 261 и 262 став 2 ЗКП обавезао да накнади трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић